

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 34 i Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færøerne er Statens Refusion af Udgifterne til vederlagsfri Behandling af smitsomme Sygdomme pr. Sygedag fastsat til $\frac{3}{4}$ af 3 Kr., hvis det paagældende Sygehus ifølge sit Regulativ yder Patienterne Forplejning m. m., og ellers til $\frac{3}{4}$ af 2 Kr.

For det øvrige Kongeriges Vedkommende er den tilsvarende Bestemmelse i Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915, jfr. Lov Nr. 87 af 1. April 1925, ophævet ved Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 334, Nr. 13, jfr. § 64, 2det Stykke, og i Henhold til Lov Nr. 137 af 2. Maj 1934 er der givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til hvert Aar at fastsætte Taksten for Statens Refusion af disse Udgifter. I Overensstemmelse hermed er Taksten for Finansaaret 1937—38 fastsat til 5 Kr. pr. Sygedag og for Finansaaret 1938—39 til 5 Kr. 50 Øre pr. Sygedag.

Under Henvisning til denne Uoverensstemmelse mellem Epidemitaksterne paa Færøerne og i det øvrige Kongerige har Færøernes Lagting stillet Forslag om, at Taksten for Epidemipatienter paa Færøerne maa blive forhøjet til samme Beløb som for det øvrige Kongerige, samt at denne Takstforhøjelse maa blive gennemført med tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1937 at regne, idet Færøerne i Sommeren 1937 hærgedes af en Paratyfusedepidemi, der har medført betydelige Udgifter for Amtskommunen.

Indenrigsministeriet kan tiltræde Lagtingets Indstilling, der er anbefalet af Sundhedsstyrelsen og Amtmanden over Færøerne, og har paa Grundlag heraf udarbejdet nærværende Lovforslag.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget henvises til nedenstaaende Bemærkninger:

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til den for det øvrige Kongerige gældende Regel, hvorefter Udgifter til offentlig Behandling refunderes

efter samme Takst som for vederlagsfri Behandling, saafremt den offentlige Behandling er foregaaet paa Sygehus. Da offentlig Behandling kun forekommer ganske undtagelsesvis og med Aars Mellemrum, vil Bestemmelsen ikke paaføre Staten nogen Merudgift af Betydning.

Til § 2.

Ifølge denne Bestemmelse vil Taksterne paa Færøerne til enhver Tid følge Taksterne i det øvrige Kongerige.

Den samlede Udgift til Behandling af Epidemipatienter kan under normale Forhold anslaaes til ca. 5 400 Kr. aarlig, hvoraf Staten refunderer $\frac{3}{4}$ eller 4 050 Kr. Forhøjes Taksterne som her foreslaaet, vil Statens aarlige Udgift med den for Finansaaret 1938—39 fastsatte Takst blive ca. 7 350 Kr. eller ca. 3 300 Kr. højere end under den nugældende Ordning, hvortil kommer en Merudgift paa ca. 2 500 Kr. aarlig som Følge af, at Taksten for Personer, der er indlagt til Observation for Tuberkulose, i Henhold til § 5 i kgl. Anordning Nr. 185 af 1. April 1921 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse paa Færøerne refunderes efter de i den færøske Epidemilov for vederlagsfri Behandling fastsatte Regler. Statens samlede aarlige Merudgift vil heretter udgøre ca. 5 800 Kr.

De foreslaaede Regler er i øvrigt svarende til de i det øvrige Kongerige gældende.

Til § 3.

Under Hensyn til, at Færø Amtskommune som ovenfor nævnt har haft betydelige Udgifter i Finansaaret 1937—38 som Følge af Paratyfusedepidemien paa Færøerne i Sommeren 1937, finder Indenrigsministeriet det rimeligt, at Staten paatager sig den forøgede Refusionspligt allerede fra 1. April 1937 at regne.

Den samlede Merudgift for Finansaaret 1937—38 kan anslaaes til ca. 7 650 Kr.